

עין משפט
גד מצוה

ק"א א ב ג מ"י פ"ג מהל'
אישות הל' הא כז וסכ"א
הל' איסורי ביאה הל' יד פמג
שין מה טוש"ע אה"ע ס"י כז
תשובה ז'

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נש' אחאז הא אמרי אינא
הדי גיב קך הול גירסת
יין: (ב) שם השמא מיהא
תסו כל'ל ויחית לא נחמק:
(ג) שם מודעא אינא (ועל
זעור וכו' יומין. תל'ל ויב
א ועל דסקור גר שלוחי
יבן ועל דשהי שמתא
לתן יומין וולא אחי ותבע
מחיה: (ד) הוי' דיה הא
ור חיתא מבני א' אמר:

מנהל המבחן: **הגרות הנ"ל**

(א) נס' ולא טעום דמסאלי.

מוסד רש"י

הובא בטף המסכת.

גוס' ר"י הזקן

[illegible]

וְיָשָׁא מִלֵּי דְאִשְׁתּוּ אִישׁ נֶפֶק
 לְחִיטְיָן לְהִלְהוּ כְּמֹל שְׂכֵאנֵהוּ
 לֵבִי. וְשׂוּחִיא, כְּמֹל הַדֶּם.
 לְאִשְׁתּוּ בִּישְׁלוּ כְּמִי שֵׁינִי, וְכַפִּי
 בְּמֵי הָעֵינִי [נִירוּשִׁי] מִזֵּי הַכִּיזָן.
 וְעֵינֵינִי, אֲמַר לֹא שֵׁינִי כִּי
 דִּיעַ לִּי שְׂמֵחַת מִלְּהֵי יִאֲרִי
 דְּאִכְחוּב לֹא מֵהֵי דְהֵי מִלְּהֵי
 דִּיא מִקְמִי דְּאִכְחוּב יָגֵט אֵל
 עֵצָה בְּהִיא עֵצִין לְכִיטִּיל לִּי
 לֹא מִדְּעָא הִיא מִדְּעָא, וְאֵעָ
 לִי מִקְמָה וּמִסְכָּר אֲכַל בִּישְׁלֵי
 וְכִלְהֵי דְּאִשְׁתּוּ עֵבְרִין [שְׂמִי]
 כֹּה שְׂלִיחַ בִּיד שְׂמוּנִין לְרִין.

הא איבא שחרר באורית. ה"ג ד"ת ולא גרס חלדית והסופרים טעו בין חלדית לאורית ואורית הוא מערב כמו אורית בפרק ולא יחפור (כ"ג דף ה). בני שביה במערב מזל אורית אור יח ולא יחפור שפירש בקונטרס^א אורית מורח אור שאלו פני השכינה והשם אמר ויחפור דבני צלל היה ואורית ה"ה אורית כלומר בא"י שהוא מערב כדאמרין (ד) במערבא אמרי רב חנינא (ו) מא"י אמר עדיה בלד וסאתו ויחפור כלומר צלל עדיה בלד וסאתו אורית כלומר כדאמרין (מגילה דף כה:) ומסתמא בעי לילוח כיומא דלסיסתא ירוח לפנות מונעת חא בשמיים דאמר (א"ב לו) מלפון וכו' ורבי יוחנן בגרונותא מלפנות א"ססתא יאמי:

האיכא סהדי באורית. אין

לפרש דעיוות לשמא
זיכא סקדי לח"כ אין לדבר סוף
לעולם איזט למינח ווא נמי יזא
פרש ווא איזט סקדי זינעט דעכאט
עמא הוי ביה ש"ס דפשיטא דעל ו
אזי להחמיר אלט נראה לר"י לפרש
הא סקדי כלומר נא הקול שיש
זיכא וברוכים וכו' דמינח הוי

נְגִידָה כִּרְבִּי וְיֹאמְרֻךְ
 "מִנְגִּיד עַל דְּמֻקְדֵּשׁ
 כְּבִיאוֹה יְעֹל דְּמֻקְדֵּשׁ
 דְּמִכְבִּיל גִּיטֵא יְעֹל
 (א) יְעֹל דְּמַצְעָר שְׁלוֹ
 שְׁמֵתֵא עֵילוּה תַלְתִּין
 בִּי חֲמוּה דְדִיִּר אִין חֲלִי
 דְחֻלְיָא אַבְבֵּא דְבִי חֲ
 "הֵהוּא מִידֵם הוּי
 נְהִרְדֵּי אֲמִיר בְּכֹלְהוּ
 דְּמֻקְדֵּשׁ כְּבִיאוֹה בְּלֵא
 וְאַפִּילוּ בְּשִׁדּוּכֵי נְמִי
 גְבֵרֵא "דְּקֵרִישׁ בְּצִיפְתֵּא
 לִית בֵּה ש"פ אֲמֹר לֹה
 רֵאית בֵּה שְׁקֵלְתֵא וְאִי
 שְׁתִּיקוּתֵא דְלֵאחֹר מֵת
 דְלֵאחֹר מֵתן מְעוּת לֵאחֹר
 מִנָּא אֲמִינֵא לֹה דְתֵנִיֵּא
 זוּ בְּקַפְרוֹן וְחֹזֵר וְאֲמִי
 בְּשַׁעַת מֵתן מְעוּת מֻקְדֵּשׁ
 רִצְתֵּה מְקוֹדֶשֶׁת לֹא רִצְ
 רִצְתֵּה וְמֹאֵי לֹא רִצְתֵּה
 אִין לֹא רִצְתֵּה דִאֲמִי

[illegible]

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

ללא היינו דיהודים. רב חסד
תאומים דאמר מר (ניבמות)
תאומות: קבל בך אבך ק
באידית. שם מהוס ואומה

הוא רבני חייא ^ידהוית
ה אמרה לי אם קיבל
ות אמר לה לאו כל
יך עילואי אמרי ליה
(ה) איכא סהדי
ימא הוה ביה ש"פ
תנהו קמן לאו היינו
א עידיה בצד אסתן
סבירא להו להא דרב
בויה דמנוולא נפשה
איש אישתאר מההיא
יבנן מניה ולא משום
אלא משום דסבירא
יא דרבא ^ידאקריש
שגורה בר אהא בר
ה'ני מאי שולח ליה

יִשְׁמַח כְּשִׁמְיָאֵל יִדְרֹב
 שְׂוֹקֵא יִעֹל דְּמִקְדֵּשׁ
 בְּלֹא שִׂדְּוִכִי יִעֹל
 מִסֵּר מִדְּעָא אֲנִימָא
 אֲדַרְבֵּן יִעֹל דְּחֵלָה
 יִנְיָ יִעֹל חֲתָנָא דְּרִינִי
 לֹא וְהָא הָהוּא חֲתָנָא
 וְנִגְדִּיהָ רַב שֶׁשֶׁת
 יִימָא חֲמִיתִּיהּ מִנִּיהּ
 אֲמַנְגִּיד רַב אֱלֹא עַל
 שִׂדְּוִכִי וְאִיכָא דְּאִמְרִי
 שְׁוֹם פְּרִיצוּתָא הָהוּא
 יִאֲסֹא אִמְרוּ לֵיהּ וְהָא
 תִּקְדֵּשׁ בְּאַרְבַּע זְוִי
 תִּיקָא אִמְרוּ רַב הוּא
 מַעוּת וְכֹל שְׁתִּיקוּתָא
 כְּלֹם וְהָא אִמְרוּ רַב
 יִאֲמַר לֵה כִּנְסִי סַלְעַ
 לֵה הִתְקַדְּשִׁי לִי בּו
 שֶׁשֶׁת לְאַחַר מִתּוֹן מַעוּת
 הָאִינִי מִקְדֻּשְׁתָּא מֵאִי
 יִלִּימָא רְצָתָא דְּאִמְרָה
 לֹא מְכַלל דְּרִישָׁא
 בִּי

מעות היא ולא כלום היא ד'
אמרה מעיקרה לאו אדעת'
ששמיקה דלאחר מתן מעות'
אם קודם שקבלתן אמר לה'
אדעתא דהכי קבילתה: **מגל**
וער שמעמיד עדים על כך'
ן כרכ והם לאו משום ער'
עושין מחלת קיימין בביאה'
א רבא דאמר לקמן וד

תחנא. אית דמפרש חתן שקס
 בשעתן על צידו או מי צידו עליו
 ששם המהו וכו' איתו חכמים ממני
 דמרעין דהאכס תתאמלה (כתובות)
 דידה גורשה לבני חתן שאל באלו
 ושמולח מגניד בו חסד פס' הרי"א
 בקדושה פס' כ"א (מס'ין) וכו' (אסור)
 נשאת. ור"ש פירש שמא יבשל בחסות
 וסמולח לדידיה אפ' אין לו חמת
 ואלו קבלה קדושתו ור"ש וכו'
 וסמולח אפ' איתו חסד פס' הרי"א
 בקדושה פס' כ"א (מס'ין) וכו' (אסור)
 נשאת. ור"ש פירש שמא יבשל בחסות
 וסמולח לדידיה אפ' אין לו חמת
 ואלו קבלה קדושתו ור"ש וכו'

י' וכו'. וכן אם מודיע להם שרצא אדם וכו' יאמר ורצה אני ושימו איתו מזמז בלבו לכושרו ויבאונם ויז'.

מסורת הש"ס

(ב) וימתו סוף (ג) ונכסיה
היה נכסיה: נכסיה:
(ג) כמותם: כמותם:
קלה (ד) ונכסיה:
וישם (ה) ונכסיה:
(ו) ונכסיה: ונכסיה:
ואת (ז) ונכסיה:
(ח) ונכסיה:
(ט) ונכסיה:
(י) ונכסיה:
(יא) ונכסיה:
(יב) ונכסיה:
(יג) ונכסיה:
(יד) ונכסיה:
(טו) ונכסיה:
(טז) ונכסיה:
(יז) ונכסיה:
(יח) ונכסיה:
(יט) ונכסיה:
(כ) ונכסיה:
(כא) ונכסיה:
(כב) ונכסיה:
(כג) ונכסיה:
(כד) ונכסיה:
(כה) ונכסיה:
(כו) ונכסיה:
(כז) ונכסיה:
(כח) ונכסיה:
(כט) ונכסיה:
(ל) ונכסיה:

מוסף תוספות

[illegible]

ש' ר"י חזקוני (המש)

[illegible]